

Sygn. akt VIII U 2808/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodnicząca sędzia (del.) Anna Capik-Pater	

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2021 r. w Gliwicach

sprawy M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 września 2018 r. **nr** (...)

zmienionej decyzją z dnia 15 lutego 2019r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 18 września 2018r. zmienioną decyzją z dnia 15 lutego 2019r. w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu M. M. prawo do przeliczenia emerytury ustalając jej wysokość na dzień 1 sierpnia 2018r. na kwotę 3691,39 zł (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt jeden złotych trzydzieści dziewięć groszy) ,

2. żądanie zasądzenia odsetek przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. .

(-) sędzia del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt: VIII U 2808/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 września 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., w oparciu o reguły określone w art. 26 ustawy emerytalnej, ponownie przeliczył M. M., od 1 sierpnia 2018r. wysokość emerytury. Do wyliczenia jej wysokości ZUS przyjął: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 81.182,25 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 638.808,69 zł, średnie dalsze trwanie życia - 209,80 miesięcy. Wyliczona z uwzględnieniem tych danych, miesięczna kwota emerytury wyniosła 3.431,00 zł.

Następnie decyzją z 15 lutego 2019r., organ rentowy zmienił powyższą decyzję i po raz kolejny przeliczył ubezpieczonemu, od 1 sierpnia 2018r. wysokość emerytury. Do wyliczenia jej wysokości ZUS przyjął: kwotę emerytury ustaloną w poprzedniej decyzji, z uwzględnieniem korekty składek na koncie ubezpieczonego – 3.666,67 zł, kwotę składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca

poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie z uwzględnieniem waloryzacji – 2.798,77 zł, średnie dalsze trwanie życia – 181,70 miesięcy. Wyliczona z uwzględnieniem tych danych, miesięczna kwota emerytury wyniosła 3.682,07 zł.

W odwołaniu i w toku procesu ubezpieczony domagał się zmiany powyższych decyzji poprzez uwzględnienie na wysokość świadczenia dokonywanych przez niego w ramach układu ratalnego, wpłat zaległości składkowych na FUS. Podnosił nadto, że dokonywane w tym zakresie przez ZUS wyjaśnienia odnośnie sposobu uwzględnienia na wysokość emerytury, wpłaconych przez niego dotychczas kwot, są dla niego nieczytelne i niezrozumiałe. W związku z powyższym wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu ustalania wysokości emerytur.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu organ rentowy podkreślił, że w oparciu o obowiązujące przepisy, na podstawie dokumentacji przedłożonej przez ubezpieczonego, jak również uwzględniając wszystkie dokonane przez niego wpłaty, na wysokość emerytury uwzględnił wyłącznie te kwoty, które były przeznaczone na składki emerytalne. Równocześnie natomiast nie uwzględnił pozostałej części składek, tj. na ubezpieczenie rentowe, wypadkowe i chorobowe, bowiem nie są one uwzględniane przy obliczaniu wysokości emerytury.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił:

Ubezpieczony M. M., urodzony (...) decyzją z 11 września 2014r., nabył prawo do emerytury od 18 lipca 2014r.

Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w łącznej kwocie 46.935,31 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego 461.136,86 zł, kwotę środków przeniesionych z OFE i środki zewidencjonowane na subkoncie, z uwzględnieniem ich waloryzacji 25.426,39 zł, których suma po podzieleniu przez średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 209,80 miesięcy dała kwotę emerytury w wysokości 2.542,89 zł.

Następnie decyzją z 24 listopada 2017r. ZUS ponownie ustalił ubezpieczonemu wysokość emerytury na dzień 1 października 2017r. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w łącznej kwocie 78.701,20 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego 638.808,69 zł, których suma po podzieleniu przez średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 208,70 miesięcy, dała miesięczną kwotę emerytury w wysokości 2.438,00zł. Po waloryzacji od 1 marca 2017r. miesięczna kwota emerytury wyniosła 3.497,66 zł. Z kolei po doliczeniu składek zewidencjonowanych na koncie od 1 października 2017r. wysokość emerytury od tego miesiąca wyniosła 3.540,99 zł.

Następnie decyzją z 8 sierpnia 2018r. ZUS rozpoznając wniosek z 23 lipca 2018r., ponownie ustalił ubezpieczonemu wysokość emerytury, od 1 lipca 2018r. Do wyliczenia wysokości emerytury ZUS przyjął dotychczas ustaloną kwotę emerytury – 3.652,10 zł, kwotę składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie (okres od 10/2017 do 06/2018) z uwzględnieniem waloryzacji – 1.429,91 zł, średnie dalsze trwanie życia – 182,30 miesiące. Wyliczona kwota emerytury wyniosła 3.659,94 zł.

W dniu 28 sierpnia 2018r. M. M. po raz kolejny wystąpił o ponowne ustalenie wysokości jego świadczenia. W konsekwencji, ZUS 18 września 2018r. wydał zaskarżoną decyzję. Następnie zaś decyzją z 15 lutego 2019r., dokonał zmiany zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, że odwołujący przed przyznaniem prawa do emerytury, prowadził działalność gospodarczą, w związku z którą posiadał zaległości składkowe, w tym na FUS.

W dniu 28 sierpnia 2017r., strony zawarły umowę nr (...)r., mocą której organ rentowy rozłożył odwołującemu na raty należności z tytułu składek, na ubezpieczenia społeczne za okres od grudnia 2012r. do lipca 2014r., wraz z odsetkami,

w łącznej kwocie 15.079,50 zł oraz na ubezpieczenie zdrowotne , za okres od września 2012r. do marca 2017r., wraz z odsetkami w łącznej kwocie 15.947,22 zł.

Postanowieniem z tej samej daty nr (...), organ rentowy rozłożył również na raty należności egzekucyjne związane z dochodzeniem powyższego zadłużenia.

W dniu 17 lipca 2018r. odwołujący dokonał wpłaty w kwocie 18.458,69 zł z tytułu powyższej umowy o rozłożenie zobowiązań na raty. Wpłacona wpłata została rozliczona na zaległości:

w kwocie 9.179,49 zł na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, na pokrycie zadłużenia na ubezpieczenia społeczne w tym: emerytalne, rentowe i wypadkowe oraz odsetki od nich i opłaty prolongacyjne z czego 6.826,10 zł - składka na ubezpieczenia społeczne, 2.294,39 zł - odsetki, 59,00 zł - opłata prolongacyjna

w kwocie 9.279,20 zł na Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych - ubezpieczenie zdrowotne.

Na podstawie opinii biegłego z zakresu ubezpieczeń społecznych, rent i emerytur, rozliczenia z ZUS, Z. T. z 12 października 2020r., Sąd ustalił, że kwota 9.179,49 zł na FUS została rozliczona w szczególności na składkę na ubezpieczenie emerytalne oraz na odsetki i opłatę prolongacyjną. Sposób tego rozliczenia przedstawia poniższa tabela.

Ustalenie rozliczenia składek na FUS wg zestawienia wpłat i zapisów na subkoncie

tabela nr !

Okres	Składka na FUS (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe)	w tym składka na ubezpieczenie emerytalne, odsetki od tej składki i opłaty prolongacyjne
-------	---	--

	kwota wpłaty na składkę ub. Społecznych	odsetki	opłata prolongacyjna	kwota składki	odsetki	opłata prolongacyjna
--	---	---------	----------------------	---------------	---------	----------------------

06/2013	135,39	58,00				
07/2013	656,09	227,67	21,00	434,87	58,00	3,00
08/2013	656,09	205,00	36,00	434,87	50,00	12,00
09/2013	656,09	260,04	2,00	434,87	49,00	15,00
10/2013	656,09	115,68		434,87	29,00	
11/2013	656,09	252,00		434,87	29,00	11,00
12/2013	656,09	199,00		434,87	65,00	7,00

01/2014	661,92	243,00		434,87	45,00	21,00
02/2014	661,92	238,00		434,87	43,00	20,00
03/2014	661,92	233,00		434,87	42,00	23,00
04/2013	661,86	227,00		434,87	44,00	21,00
05/2013	106,55	36,00		106,55	13,00	
Razem	6 826,10	2.294,39	59,00 :	4.455,25	467,00	133,00
Ogółem	9.179,49	5.055,25				

Do ustalenie wysokości emerytury na dzień 1 sierpnia 2018r. i następnie 1 maja 2019r. Sąd przyjął:

- wartości opłaconych składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowanych po przyznaniu emerytury w podziale na subkonto i kont ubezpieczonego,

- wysokości zewidencjonowanych składek i ich waloryzację na 1 października 2017r., 1 lipca 2018r., 1 sierpnia 2018r. i 1 maja 2019r. zgodnie z datami przeliczenia na podstawie składanych przez odwołującego wniosków dotyczących przeliczenia emerytury.

Przedmiotowych wyliczeń Sąd dokonał uwzględniając w pierwszej kolejności ustalone przez ZUS wysokość składników emerytury, ustalonych decyzją o przeliczeniu emerytury od 1 czerwca 2015r., tj. kwotę składek zewidencjonowanych na koncie emerytalnym z uwzględnieniem waloryzacji – 72.361,69 zł (kwota ta wynika z sumy kwot zaewidencjonowanych na koncie do dnia przyznania emerytury od 18 lipca 2014r. i przesunięcia kwoty środków przeniesionych z OFE i środki zewidencjonowane na subkoncie, z uwzględnieniem ich waloryzacji do dnia przyznania emerytury tj. 469.35,31 zł + 25.426,39 zł = 72.361,70 zł,)

- wysokości emerytury na dzień 1 sierpnia 2018r. i 1 maja 2019r.

Nadto Sąd zapisy na koncie emerytalnym ubezpieczonego ustalił jako różnicę pomiędzy kwotą składki emerytalnej a kwotą składki przekazaną na subkonto, jak w opinii biegłego.

Dalej Sąd, w oparciu o niekwestionowane przez strony wyliczenia biegłego ustalił wysokość należnej odwołującemu emerytury, na dzień 1 października 2017r., z uwzględnieniem wyliczonych przez biegłego, składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do świadczenia tj. uwzględniając spłaty zadłużenia, co stanowiło podstawę prawidłowego wyliczenia tej emerytury w dalszych okresach. W szczególności Sąd do wyliczenia wysokości emerytury na 1 października 2017r. przyjął kwotę dotychczas ustalonej emerytury z uwzględnieniem jej waloryzacji do dnia przeliczenia – 3.449,09 zł, kwotę składek zaewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury (w tym kwoty z wpłat na ubezpieczenie emerytalne z układu ratalnego) – 15.273,87 zł, średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury (wiek 68 lat i 8 m-cy) – 189,60 miesięcy. Wyliczona w oparciu o te dane, emerytura od 1 października 2017r. wyniosła 3.529,64 zł, zaś po waloryzacji od 1 marca 2018r. – 3.634,83 zł.

Kolejno Sąd ustalił wysokość emerytury na 1 lipca 2018r., przyjmując kwotę dotychczas ustalonej emerytury z uwzględnieniem jej waloryzacji do dnia przeliczenia, tj. 3.634,83 zł, kwotę składek zaewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury (w tym kwoty z wpłat na ubezpieczenie emerytalne z układu ratalnego) – 2.615,05 zł, średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury (wiek 69 lat i 4 m-ce) – 182,30 miesięcy. Wyliczona w ten sposób wysokość emerytury od 1 lipca 2018r. wyniosła 3.649,17 zł.

Sąd ustalił w następnej kolejności wysokość emerytury ubezpieczonego na 1 sierpnia 2018r., tj. jak w zaskarżonej decyzji z 18 września 2018r., przyjmując kwotę dotychczas ustalonej emerytury z uwzględnieniem jej waloryzacji do dnia przeliczenia, tj. 3.649,17 zł, kwotę składek zaewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury (w tym kwoty z wpłat na ubezpieczenie emerytalne z układu ratalnego) – 7.670,30 zł, średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury (wiek 69 lat i 5 m-cy) – 181,70 miesięcy. Wyliczona w ten sposób wysokość emerytury od 1 lipca 2018r. wyniosła 3.691,39 zł, zaś po waloryzacji od 1 marca 2019r. – 3.796.96 zł.

Na koniec Sąd ustalił wysokość emerytury na 1 maja 2019r., tj. jak w decyzji zamiennej z 15 lutego 2019r., przyjmując kwotę dotychczas ustalonej emerytury z uwzględnieniem jej waloryzacji do dnia przeliczenia, tj. 3.796.96 zł, kwotę składek zaewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury (w tym kwoty z wpłat na ubezpieczenie emerytalne z układu ratalnego) – 902,32 zł, średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury (wiek 70 lat i 2 m-ce) – 175,50 miesięcy. Wyliczona w ten sposób wysokość emerytury od 1 maja 2019r. wyniosła 3.802,10 zł.

Po doręczeniu opinii biegłego stronom, żadna z nich nie składała do niej zastrzeżeń. Strony nie składały też dalszych wniosków dowodowych. Natomiast organ rentowy pozostawił rozstrzygnięcie do uznania Sądu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, w tym akta emerytalne ubezpieczonego i jego akta składkowe, jak również opinię biegłego z zakresu ubezpieczeń społecznych, rent i emerytur, rozliczenia z ZUS, Z. T.

z 12 października 2020r. (k.104-144). Zgromadzony materiał dowodowy, Sąd uznał za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd dokonując ustaleń faktycznych, w głównej mierze, oparł się na dowodach z dokumentów, zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz opracowaną na ich podstawie opinię biegłego, bowiem nie były one kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 26 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Natomiast zgodnie z art. 25, ust. 1 podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, z waloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Z kolei po myśli ust. 3 – 10 tego przepisu waloryzację składek przeprowadza się corocznie, od dnia 1 czerwca każdego roku, poczynając od waloryzacji za rok 2000, z uwzględnieniem art. 25a. W wyniku przeprowadzonej waloryzacji stan konta nie może ulec obniżeniu (ust. 3). Waloryzacji podlega kwota składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na dzień 31 stycznia roku, za który jest przeprowadzana waloryzacja, powiększona o kwoty z tytułu przeprowadzonych waloryzacji (ust. 4). Waloryzacja składek polega na pomnożeniu zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego składek przez wskaźnik waloryzacji (ust. 5). Wskaźnik waloryzacji składek jest równy wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji w stosunku do poprzedniego roku powiększonemu o wzrost realny sumy przypisu składek na ubezpieczenie emerytalne w roku kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji w stosunku do roku poprzedniego, z zastrzeżeniem ust. 9. Wskaźnik waloryzacji składek nie może być niższy niż wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji w stosunku do poprzedniego roku (ust. 6). Wskaźnik wzrostu realnego sumy przypisu składek na ubezpieczenie emerytalne, o którym mowa w ust. 6, otrzymuje się poprzez podzielenie wskaźnika wzrostu nominalnego sumy przypisu składek na ubezpieczenie emerytalne w roku kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji w stosunku do roku poprzedniego przez wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem ustalony dla analogicznego okresu (ust. 7). Wskaźnik wzrostu nominalnego sumy przypisu składek na ubezpieczenie emerytalne, o którym mowa w ust. 7, stanowi iloraz sumy przypisu składek na ubezpieczenie emerytalne w roku kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji i w roku poprzednim (ust. 8). Wskaźnik waloryzacji składek za rok 2000 jest równy wskaźnikowi wzrostu przeciętnego wynagrodzenia za 2000 r. w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia za 1999r. (ust. 9). Wskaźnik waloryzacji składek ustala się z dokładnością do setnych części procentu (ust. 10).

Jak stanowi art. 108, jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2.

Emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

Złożenie przez członka otwartego funduszu emerytalnego wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, o której mowa w art. 24 lub art. 24a, oznacza jednocześnie złożenie wniosku o ponowne ustalenie wysokości okresowej emerytury kapitałowej w trybie art. 25 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych.

Ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury.

Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do kolejnych wniosków o ustalenie emerytury w nowej wysokości.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie był sposób rozliczenia przez organ rentowy, wpłat dokonywanych przez odwołującego na spłatę jego zaległości składkowych, w związku z zawartym układem ratalnym. W następnej zaś kolejności, przedmiotem sporu była wysokość emerytury ubezpieczonego, z uwzględnieniem prawidłowo rozliczonych wpłat tytułem pokrycia jego zadłużenia składkowego.

Organ rentowy nie przedstawił bowiem czytelnego zestawienia sposobu rozliczenia konkretnych wpłat dokonywanych przez odwołującego, ze szczegółowym rozbiciem na poszczególne fundusze, zaś w ich ramach, na poszczególne ubezpieczenia, w tym co miało istotny wpływ na ustalenie wysokości emerytury odwołującego, na ubezpieczenie emerytalne.

Okoliczność ta ostatecznie nie była sporna, bowiem w oparciu o dokumentację płatnika składek, nadesłaną przez organ rentowy, biegły uwzględniając obowiązujące przepisy, dokonał szczegółowego wyliczenia, w jakiej części dokonywane przez odwołującego wpłaty, winny być uwzględnione na kwotę zaległych składek, odsetek, opłat prolongacyjnych i OFE. Ustalenia te, w dalszej kolejności, pozwoliły na wyliczenie ostatecznej wysokości emerytury ubezpieczonego, z uwzględnieniem kolejno dokonywanych przez niego wpłat na pokrycie zaległości składkowych, sposobu dokonywania waloryzacji tych składek, ustalonego przez ZUS kapitału początkowego i na koniec samego świadczenia.

Ostatecznie żadna ze stron nie kwestionowała wyliczeń dokonanych przez biegłego.

W konsekwencji Sąd uznał, że emerytura odwołującego winna zostać wyliczona z zastosowaniem sposobu przyjętego przez biegłego w jego opinii.

W konsekwencji Sąd, na mocy 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

Równocześnie Sąd miał na uwadze, że odwołujący w odwołaniu i w toku procesu, domagał się też zasądzenia odsetek od kwot wyrównania, prawidłowo ustalonej emerytury. Wniosek ten nie stanowił dotychczas przedmiotu rozpoznania przez organ rentowy.

Stosownie do treści art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nie rozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 25 maja 1999r. (II UKN 622/98), iż nie jest możliwe merytoryczne rozpoznanie sprawy przez sąd z pominięciem organu rentowego i bez umożliwienia ustosunkowania się przez ten organ, jako powołany do podejmowania decyzji w pierwszej instancji w przedmiocie ewentualnych uprawnień wnioskodawcy. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował. W rzeczywistości bowiem, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, sąd nie rozstrzyga o zasadności wniosku, nie działa w zastępstwie organu rentowego i nie ustala prawa do świadczeń.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. postanowił jak w punkcie drugim sentencji.

(-) sędzia del. Anna Capik – Pater